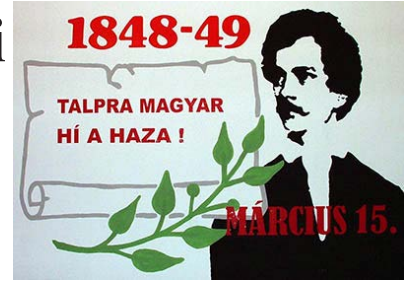

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

Magyar - és barát?

- sorsrajz -

„Gond embernek lenni, igaz embernek meg kettőzött gond éppen. Igaz magyar embernek lenni pedig akkora teher, hogy aki sokat viseli, megerősödik.”
(Wass Albert: Csaba)

Amikor szüleink elindultak otthonról, egy pillanatra sem gondoltak a távoli jövőre. Még kevésbé kapkodó döntéseik következményére, vagyis arra, hogy elhagyásuk majd hány életet változtatnak meg. Képtelenség lett volna. Csupán egy sürgős, egy ideiglenes útra kerekedtek. Örültek - akkoriban csak annak! - hogy életben maradhattak. Viszont óriási örökséget csomagoltak be számunkra, a már külföldön született magyar gyermekeik részére.

Úgy építettek maguknak otthont, hogy nehogy hiányozzon belőle az az íz, az a lelkiület, az a visszavágyó szokásrengeteg, amelytől kényszerből kellett elválniuk. Úgy gyűjtötték maguk köré az új magyar ismerősöket, a hasonló, néha hajszálegyforma sorsú s megfosztott, apró családrészleget, hogy minden minél természetesebbnek tűnjön ahhoz, hogy a felmérhetetlen veszteség sebet gyógyítsa.

Szíveiket a menekülés véglegesen megerősítette! De nem keményre, hanem pont ellenkezőleg: puhábbra, megértőbbre, ösztönösebbre. Felébresztette bennük azokat a megmaradási eszközöket, amelyek az évek során lehetővé tették a lélegzést, a munkakeresést, elviselhetővé a szegénységet. Gyermekeik megszületése újból mosolyt festett arcukra, és a maguk köré gyűjtött ismerősök közt igazi új barátokra letek. Bajtársaknak, honfitársaknak szólították egymást, és attól kezdve bizonyos fókig egy család lettek.

Sok századmagammal én is az emigrációban születtem magyarnak. Szüleim is gyűjtötték maguk köré új „nagycsaládot”, s a barátoknak egyes gyermekei, nem véletlenül, testvéreimmé váltak. Hiszen a múltunk azonos, teljesen közös és megosztott. Ez egy új kategóriát illesztett be a magyarság össze-visszagyűrt történetébe.

Amde ez a felsorolás csak számunkra jogos, csak a miénk, csak mi tartozunk hozzá, csak mi kaptunk belőle táplálékot. Mert ez az „emigrációs múlt” olyan történelmi fejezet, amelyet nem adtak hozzá a könyvekhez, amelyet nem lehet sem iskolában, sem egyetemen megtanulni: csak mi vizsgáltunk s vizsgázunk e tantárgyból, és még nem is biztos, hogy mindez a magyarországi magyarság felfogja, még ha valamennyit tud is róla. Még a szociológia sem foglalkozik vele elég komolyan, hiszen még manapság, 2013-ban sem létezik olyan anyagtár, amely a mi történetünkről szólna. Értem, értem! Ez azért van így, mert még a Monarchia hulláját boncolgatja, még tologatja a világháborúk otthoni következményeit, még 56-ot próbálja teljesen megérteni, magáévá tenni.

Hogy merészeljem azt elvárni, hogy egy okos, művelt és kíváncsi magyar szociológus vagy történész például engem kérdezzen ki, hogy első kézből megtudja, mi az magyarnak lenni - Argentínában?...

Mindenesetre a magam módjára tanulmányozom magam. Ma annak örülök, hogy a sok visszafajtott, örökölt honvágy mellett, a sok félbe maradt terv és álom s a hovatartozásunk tudata mellett mi azért örököltünk még egy hegynagyságú kincset a szüleinktől: olyan barátokat, akikkel az anyanyelv, a szokás, a vágyak, minden könnyű és minden nevetés közös. Akikkel minden emlék egymagában érthető, akiknek nem kell minden sóhajtásunkat megmagyarázni, sem lefordítani. Akikre minden viszály ellenére számítani lehet. Akik értik a „mindent”. Végeredményben ez olyan csodás állapot, hogy sosem lenne szabad megszegnünk nem leírt szabályait, megsértenünk jellegét, értékét.

Az utóbbi napokban kétszer is voltam olyan igazi barátokkal, akikkel gyémántpíccike, mindennapi, egyszerű pillanatokat éltem át. Hihetetlen, mennyire egyformának gyomláztak minket a szüleink. Elvben a három család (sajátomat beleértve) nem hasonlított egymásra sem korban, sem kinézésben, sem foglalkozásban, ámde ugyanazok a szavak, altatódalok, mesék, háborús és menekülési történetek, a kezdetbeli aranyos, szeretett hazai múlt anekdotái alkották emlékeik naplóját...

Először **Barkáts Fülöp Gabinál** töltöttem az egyik délutánt. Élveztem hallgatni őt, míg büszkén s lelkesen mesélte (nem először, hiszen csak úgy erősödik egy történet, ha többször hangzik el!) a falakra ízlésesen elhelyezett festmények s képek eredetét, a régi arcok s tájak mivoltát, mintha ő maga is élt volna akkor. Ismerős hangok ezek, amiket az ember úgy vesz át, mintha saját magát hallaná. Pár napra rá pedig drága **Lomniczy Mátyás** barátom születésnapját ünnepeltük néhányan. Ott is olyan volt, mint otthon... Több, közös gyermekkori emlék jutott eszünkbe s úgy került szóba, mintha tényleg egy házban nőttünk volna fel. Nagyon érdekes és végtelenül kedves ez. Élvezni kell s minél többször elmesélni mindent, részletesen, annál is inkább, mert már mindnyájunknak is születtek gyermekeink, akiknek ezt tudniuk kell! Honnan, miért, hogy, merre, kivel!

Havi „HUFImondát”:

„...ha vége szakad valaminek, akár rossz volt az, akár jó, mindenképpen űr marad a helyén. Ha rossz volt, az űr magától is megtelik. Ha jó, akkor csak úgy lehet megszüntetni, ha a helyébe az ember valami jobbat talál.”
(Ernest Hemingway)

Olvasunk... és gondolkozunk

Alighogy eltelt a jelen, multá válik, a jelen pedig lencsevégre helyezkedik és futószalagon közeledik a jövőhöz! Közben ki-ki hol lelta meg útját, ott ásatja meg a sírját is. Nem is kéne másképpen legyen. Ez lenne a természetes folyamat. Sokszor gondolkodom azokra az emberekre (messze a legtöbbször ez történik), akik órákat utaznak naponta munkahelyükig. Mennyire igazságosabb lenne, ha mindenki házához jőzanközelre dolgozhatna! Nyilván ez egy nagy mai dilemma, a nagyvárosok átka, a szegénység egyik tünete.

Ha úgy vesszük, hogy a magyarságunk egy hatalmas város, sőt, egy óriási kontinens, vagy - miért nem - akár egy bolygó, akkor örvendenünk kéne annak, hogy hány eszközzel rendelkezünk ahhoz, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz! Nem kell napokat utazzunk, hogy tudjunk egymásról: magyar újságot tarthatunk a kezünkben, és lapjai elolvasása után sokmindent megtudunk egymás munkásságáról. Akik a magyarság kultúrája elsajátítását és terjesztését választottuk útnak, tudjuk, hogy a leírt szavak, a képek érnek el még a legmesszebb határokig is!

Még nem tudom felfogni, miért szünek meg kiadványok, újságok, magyar újságok! Érdekes módon egyre kevesebb van belőlük. Csak anyagi hiányok miatt? Csökkenő olvasótábor miatt? Hanyagság miatt? Célhiány miatt?

Ahogy múlik az értékes, kevés időnk, ami van e földön, annál inkább kéne közelednünk a nyomtatott szóhoz, ama emberek kitartó akaratahoz, akik írnak, akik közölnek, akik nyomdát tartanak fenn, akik kiadnak, akik pénzzel támo-

Gabit és Mátyást örököltem, mint ahogy ők is engem, szüleink élete fájának ágai vagyunk együtt. A magyarság megajándékozott minket tudattal, múlttal, szilárd barátsággal és egy szabadnál is szabadabb jövővel!

Természetesen mi már nem „bajtársak”, hanem térkép nélküli útítársak vagyunk, egy olyan úton, amelyet haladva-botladozva járunk ki magunknak, mint szüleink, hogy a mi gyermekeink is bizalommal léphessenek rá. Ennek bizonyára nincsen vége!

(ZK)

gatják mindezt! Az újságoknak lüktető szíve van. Főleg a szétszórtságúra szánt nemzetek közösségei újságainak. Ezeknek szerepe nem éppen az információ, a hír közlése, hanem a kihálásra szánt érzések megmentése! Együttal ezek az újságok a történelmet rögzítik és írják tovább. Merészen, hiszen kezükben a legnagyobb fegyver az a szabadság, amely megéri, kimondja és kóstoltatja az összes elképzelhető fogalom ízét. Ami újdonság és múlandó, avagy frivol, az csak pillanatnyilag táplál, de nem tart életben, mint ahogy a tartalmas esszé, élettörténetek, élmények beszámoló. Ez utóbbiakból tevődik össze egy szép magyar, közösségi újság, mint amilyen a miénk is! Az újságunk a szétszórt magyarság iránti tiszteletadásunk, amely addig él, ameddig kinyomtatva létezik.

*
*Gerencséri utca,
végig piros rózsza,
szállj le kocsis az ülésről,
szakajts egyet róla.
Le is szakajtottam,
el is hervasztottam,
gerencséri legényekből
egyed választottam...
(Párválasztó, Nyitra-Felvidék).*

Válaszd továbbra is újságunkat, ne engedd meg, hogy elhervadjanak a szavak. Ha olvasod őket - megmaradnak, mert te vagy a megöntözőjük! Mi, akik megteremtjük az Argentínai Magyar Hírlapot, úgy érzünk, mint ahogy Helen Keller kifejezte: nem magunk elégtétele okozza örömlenket, hanem az a tudat, hogy a legtisztább célt tesszük.

Szép évet mindnyájatoknak!

Zólyomi Kati

Az államok „portája” a közös terület: az utca, a hídalja, a park, a tér, a kórház, a tengerpart... soroljuk tovább?

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

Évadnyitó vacsora:

KOLOMP EGYÜTTES ÉS MÁKOS ZENEKAR

HALLÓ, MÁRCIUS!

Itt a Kolomp néptáncegyüttes 2013. első híradója!

Meleg nyári naplemente! Zajos-vidám társaság önti el a szép, nagy martínezi kert minden sarkát. Hosszú kockásabroszos asztal a medence szélén. Máris füstölög a parázs, fölötté a rácson kolbászok és hamburgerek finom illatokat eresztenek. Megtelnek a poharak, és ropog a sült-burgonya a viszonttalálkozó táncosok szájában.

Vegyes friss saláták a tálakban, kenyér a fehér csipkés szélű kosárákban. **Negrisoli Robi** házigazda szuper „hangulatvilágítást” rögtönöz a fákra s bokrokra felakasztott kis lámpákkal. Angyali! Fölötté a csillagos ég ragyog! Gyerekek és kiskutyák rohangálnak.

De kellemes! Vagy 25-en vagyunk. Nyolcan sajnos nem jönnek, mert nincsenek Buenos-

ban. Csengetnek: belépnek a Mákos zenekar zenészei is (**Bonapartian Edi, Kerekes Miki és Lajtváry Márton**): hangszerrel, itallal, jókedvvel. A hangulat, mint mindig, egyszerűen kiváló!

Ragályos a Mákos népzene együttes által keltett jókedv!

N e m c s a k életet nyitunk, hanem születésnapokat is ünnepelelünk (**Barkáts Gabi és Benkőné Aranka**). Úgy örvendünk egymásnak, mint-ha egy éve nem találkoztunk volna, pedig csak másfél hónapja! Állandó felkacagások között tervek, kilátások hangzanak el.

A születésnaposok Aranka és Gabi

Egyszer csak nagyon ismerős muzsika szólal meg. Széki legényes és csárdás! Van, aki csak hallgatja, van, aki lelkesen tovább beszélget, de van, aki nyomban táncra perdül...

Kis buliszünet áll be, míg valaki behoz egy óriási tortát. Két szikrázó gyertya ég már rajta, és a népi zene átvált

egy különös, születésnap köszöntőre. Harsogva énekel hozzá az egész banda, nagy taps keletkezik és a hagyományos, elmaradhatatlan magyar „itatás” szervertartása: „le-le, le fenéig” Teli torokkal énekeljük az ünnepelelteknek, és - ha már benne vagyunk! - mindenki kihasználja az alkalmat, hogy feltöltse üres poharát. Ismét táncmuzsika, most viszont kalotaszegi sorozat. Egy kis váratlan lépésoktatás is kezdődik: legényest próbálgat mindenki és hangosan „sifitelenk” hozzá egy páran.

„Le-le-le fenéig!”

Figyelem! Csoportkép! Szokásunk szerint beállunk szorosan egymás mellé. Népdalozás robban! Szegény szomszédok! Még gyermekmuzsikát is húz a Mákos trió a kis vendégeink számára...

Izzadunk, nevetünk, eszünk-iszunk tovább. És még mindig ezt tennénk, ha nem hajnalodott volna ránk!

Itt a vége, fuss el véle!

Szeretettel a következő híradóig

Zólyomi K.

Nem mindenki fért rá a csoportképre...

A kalocsai minta diadalútja

Nicole Kidman és country-énekes párja, Keith Urban két gyermekükkel érkeztek meg Los Angelesbe. A 44 éves ausztrál színésznő a képek tanúsága szerint kalocsai mintás ruhát viselt, ami úgy tűnik, a világsztárok körében is egyre népszerűbb.

Kidman utoljára 2009-ben forgatott Magyarországon egy Guy de Maupassant francia íróról szóló életrajzi filmet. - Azt nem tudjuk, hogy ezt a ruhát konkrétan ki tervezte, de az biztos, hogy Magyarországon egyre többen foglalkoznak modern, kalocsai mintás ruhadarabok tervezésével.

A dolog akkor kapott először nagyobb visszhangot, amikor tavaly a Magyar Nagydíj időmérő edzésén Jenson Button és Lewis Hamilton a Kalmár István által tervezett, kalocsai mintás *Forma 1-es overallt* viselte. Utána egy újabb szavazás eredményeként Button ismét felöltötte a kalocsais overallt a szezonzáró Brazil Nagydíjon. A Magyarországon hordott ruhák egyikét egyébként később félmillió forintért árverezték el.

*

Nicole Kidman – Kalocsaiban!

Úgy látszik, tovább hódít a kalocsai minta. Jenson Button után Nicole Kidman vett fel ilyen ruhát, ráadásul ő nem is egy szavazás miatt, hanem azért, mert tetszik neki. Los Angelesben, a reptéren kapták le a fotósok épp egy éve, tavaly március 14-én, amint gyermekeivel és férjével kifelé tartott az épületből.

2012. januárban Kalocsa újrastelvezte - divatot teremtő hagyomány címmel tematikus napot is szerveztek a Kossuth Klubban. Itt bárki felpróbálhatott kalocsai virággal díszített farmereket, pólókat és bőrdzsekiket. És bemutatkozott Hrivnák Tünde, a By Me Spicy kollekcója is.

*

Már külön cég is alakult speciálisan kalocsai mintás, modern ruhadarabok készítésére.

A Folk Fashion egy hirtelen ötletből jött létre 2010-ben. „Mivel sehol nem lehetett vásárolni olyan kalocsai motívummal díszített ruhát, amit mi is szívesen viselnénk, ezért megterveztük magunknak az első női inget. Innentől már nem volt megállás. Egymás után jöttek a jobbnál-jobb ötletek. Többek között az legújabb divat szerinti farmerek, táskák, ingek és kiegészítők kerültek a kollekciónkba” - írják weboldalukon.

Az összes ruhát Kalocsán hímeztetik idős, nagy tapasztalattal rendelkező hímző asszonyokkal. „Elsődleges célunk a hagyományörzés, hivatásunknak tekintjük azt, hogy ez a szép, tradicionális népi hímzés ne tűnjön el, és általunk és a vevőink által még évszázadokon át élhessen. Ez a XXI. században csak úgy oldható meg, ha a divatot ötvözzük a hagyománnyal, és ezáltal trendi és újra élő lesz a kalocsai hímzés” - írják.

Bejegyzés időpontja: 2012. március 16.

Forrás: www.just Jared.com - Fotók: Huszár Boglárka és www.szeretlekmagyarorszag.hu

SZÉP ÉLETV, CSERKÉSZÉLETV

Vezetőképző cserkész táborok - de nem csak az!

2013 elejét éljük, alig valamivel a bejósolt „világvége” után.

A magyar cserkészmozgalmon belül a dél-amerikai január mindig zsvajos és izgalmas, mivel szokásosan ilyenkor zajlanak le a táborok.

Hagyományi! Erdő, fűszál, virágszirm, nedves földillat... Nyilván csodának hangzik, ha azt mondjuk, hogy 2013-ban 16 örsvezető-jelölt és 23 segédtsízt-jelölt indult vezetőképző táborba! Azt híresztelni, hogy 2013-ban a módszer él, lüktet, vonz és vidámságot áraszt, egyszerűen féltelmetesnek bizonyosodik. Csodálkozzon a világ! Tűnődjön el az országok digitális rendszere! Lágyuljanak a fák lombjai, valahányszor magyar cserkész népdalozik az árnyékuk alatt! Ébredjen domb, patak, cserebogár! Hajoljon bokor, rázza meg a szöcskéket útját és kápráztassa tovább szemünket a végtelennek tűnő égbolt...

*

Régen voltunk ilyen csillagos ég alatt. Szinte az egész tejút látható volt: még a Göncölszék is átkukucskált felénk odaátról.

Január - szép meleg január! Sűrű erdő, éjszakai csend. Közel 150 magyar cserkész foghatott kezét: kiscserkészek,

cserkészkorúak, fiatal jelöltek, „dörzsölt” vezetők egyaránt. A varázsosnak ható tüzek szikrát, sejtelmes füstalakokat és táncoló pattogást szórtak széjjel felénk. Ilyenkor a csend poézist, a hang könnyeket és boldogságot, a szeretetkör jóságos megegyezést jelent. Költői hangulat!

A cserkész tudja és elraktároz, feltölt - és bizony alkot is utána. Fűszálakat selejtez, a csalánt arrébbtolja, és csillogó vízgűrűket rak el a hátizsákjába. Szemekbe néz, tekintetekben keresi magát, pislog a nap tündéri képére.

2013-ban is lehet ilyeneket érezni, kiválasztottnak lenni! Ott, ahol a szívárvány beássa magát a tájba, ahol valaminek vége, de másvalaminek viszont épp ott villámlik a kezdete, ahol a szem elvész a tág látomásban és nedvén keresztül szűri át az eget, ott csak a cserkész találja meg a rendjét. Ott tatarozza magányát és álmait, ott forrnak egymásba a karok, a szívdobogások.

*

Ott voltunk! Meríthettünk a lábaink alatt szisszenő természetből. Egymás szemébe nézhettünk és megtalálhattuk lelkünket is e szemekben! Ikerlekek vagyunk, és ezt nem az egyenruha teremti meg s nem a

szokás, hanem a továbbélő, tisztességes üzenet tartalma. A szívárványüzenet, a parázslevél, a fantáziadús füstforma felpuffadó ösvénye.

Lesz mit elmesélni, mit körülírni és megfűszerezni. Lesz mire emlékezni, lesz mit megörökíteni. Lesz mit elővenni, ha szükségünk lesz rá. A vezetőképző tábor olyan, mint egy kamra: tornyosodik benne táplálék, bölcs receptutasítás, az éhező új lelkek szó és tett palackjai. Ez az emlékkamra *Jauregui* és *Mercedes* mesebeli tájain talált menedéket, ahol gyakorlatilag évtizedek kirándulásai és táborai után már magyarul zizegnek a falevelek, szaporítják a porfelhőket az utak, fonódik a napfényháló, hegedülnek a tücskök, énekelnek a hajnali madarak és rikoltoznak a mezei kakasok.

Értünk s nekünk! Azokért, akik tudásukkal foglalkoznak, akik bölcsen s nem hiába töltik napjaikat, tapasztalatot gyűjtenek a jövőre, akik nemcsak magukra, hanem másokra is gondolnak, akik egy nagycsaládhoz tartoznak s ahhoz viszonyulnak. Akik kerekre s gördülőre simítják az útgöröncsöt...

Akik visszamosolyognak mindenre!
További jó munkát!

Zólyomi Kati cst.

A száz éves Magyar Cserkészszövetséget köszöntötték az Országházban

(Anyagtorlódás következtében elkésve adunk bővebb hírt erről a fontos eseményről. Szerk.)

Az Országházban tartották 2012. december 28-án a 100 éve alakult Magyar Cserkészszövetség centenáriumi évének megnyitóját. Az összegyűlt több mint 400 résztvevő között az anyaország, a határon túl és a nyugati cserkész vezetők mellett jelen volt **dr. Horváth János** cst., a jelenlegi Parlament korelnöke és az 1948 előtti cserkészszövetség 2 tisztségese, **dr. Pompéry Béla** és **Pusztai János**.

Kövér László házelnök köszöntő sorait **Virág András**, az Országgyűlés Társadalmi Kapcsolatok Hivatalának vezetője (és egyben cserkészvezető) olvasta fel az egybegyűlteknél. Az Országgyűlés elnöke

országos jelentőségűnek, a nemzet figyelmére és elismerésére méltó nagyszerű pillanatnak nevezte a centenáriumi ünnepséget. Az elmúlt 100 évre visszatekintve hangsúlyozta, hogy a cserkészszövetség a magyar történelem egyik legnehezebb évszázadában alakult meg és működött. **Kövér László**, aki köszönetet mondott a cserkészek helytállásáért, kiemelte, hogy a cserkész történelem nem ért véget, mert „Ti itt és most új évszázadot kezdtek”. „Az elmúlt száz esztendő bizonyította, számíthat a cserkészekre az ország és számíthat rátok a nemzet.” - írta üdvözlőjében a házelnök.

Ez után bejelentették, hogy az Országgyűlés elnöke a Magyar Cserkészszövetség Fórumának Arany Országgyűlési Emlékérmét, míg a Horvátországi Magyarok Zrínyi Miklós Cserkészcsapatának, a Kárpátaljai Magyar Cserkészszövetségnek, a

Aztán, ezentúl ismét lesz min gondolkodni. Márciusig, húsvétig, a téli hidegig, egészen az év végéig.

Külföldi Magyar Cserkészszövetségnek, a Magyar Cserkészszövetségnek, a Szlovákiai Magyar Cserkészszövetségnek, a Vajdasági Magyar Cserkészszövetségnek, a Romániai Magyar Cserkészszövetségnek és a Magyar Cserkészszövetségnek pedig Ezüst Országgyűlési Emlékérmét adományozott. Az Országgyűlés elnöke egyúttal egy korábban az Országház épületére kítűzött zászlót ajándékozott a Magyar Cserkészszövetség Fórumának.

A felsőházi teremben tartott megnyitón a cserkészszövetségek vezetői emlékeztek meg a centenáriumról. A *Külföldi Magyar Cserkészszövetséget* vezető **Lendvai-Lintner Imre** kiemelte a magyar cserkész ökömenikus mivoltát. Négy példaképpel (Sík Sándor, gróf Teleki Pál, kisbarnaki Farkas Ferenc és Bodnár Gábor) világította meg a magyar cserkész fontos erőit: a cserkészpedagógiát, a szervezési képes-

seget, a látnokiságot és szolgálatkészséget. **Henn Péter**, a Magyar Cserkészszövetség üv. elnöke a mozgalom elmúlt 100 évét foglalta össze. Ezt követően a közösség és a természet fontosságát, mint két alappillért hangsúlyozó **Buday Barnabás**, a Magyar Cserkészszövetség elnöke azt mondta, hogy a cserkész jó állampolgárokat akar nevelni, akik közösségüknek felkészült, tudatos és talpraesett tagjai.

Luc Panissod, a Cserkészmozgalom Világszervezete főtitkára videóüzenetben és levélben köszöntötte a centenáriumi ünnep Magyar Cserkészszövetségét. Személyesen jelen volt **Craig Turpie**, az Európai Cserkészbizottság elnöke, aki a cserkész örömeit és kihívásait összegezte.

A meghitt együttlét a „Szellő zúg távol” népdallal zárult, emlékezve a több ezer eltávozott cserkésztestvérünkre.

(Köszönet KMCSSZ Sajtószolgálat)

Zsuzsi íróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

MEGINT MÁRCIUS!

Olyan gyorsan múlik az idő. Édesapám már lassan 15 éve távozott, bátyám pedig 5 éve. Mégis, ha rájuk gondolok, nem a halál, nem a temető, nem a szomorúság, nem a sír jut eszembe, hanem egy egyetlen szóra gondolok: **ÉLET**. Ők az életre tanítottak. Arra, hogy mindennap nyílik egy kis virág az út szélén, csak észre kell venni és meglátni, és örülni neki. És édesapám mindig meglátta a virágot, bármilyen kicsi is volt, és örült neki - és megosztotta velünk.

Mi másra tanítottak? Arra, hogy mindenben van valami jó, még ami a legrosszabbnak tűnik: abban is biztosan van valami jó. Arra, hogy nem szabad kétségbeesni, az élet próbára tesz minket, élni kell, helyt állni, és élvezni azt, hogy ezt tehetjük. Arra, hogy hálásak legyünk életünkért, azért, amink van. **Arra, hogy nehéz, de lehet.** Arra, hogy szeretettel, erővel, bizalommal, kitartással az élet szép. Arra, hogy **élni jó!** Egy kis szócska, csak két betűből áll, **ÉL**, de milyen hatalmas, micsoda ereje van.

Él, életműködést fejt ki, életben van. Kolombán Sándor, magyar nyelvész azt mondja, hogy az *e, é, I* hangok a legjelentősebbek az étellel és feltételeivel kapcsolatosan. **Élet, lét, él, lég, élés.**

Az *l, é, e* hangok az: **első, lélek, lélegzet, levegő, elme, eledel,** de főleg az **élet, a lét, létezés** kulcsangjai. Itt hozzátesszem az **élvez, élvezet** szavakat. Élvezni kell az életet, teljes összességében, mert túl rövid, hamar elmúlik, és élni jó! Eszembe jut az **él** szónak a második értelmezése: vágásra használt eszköz, szerszám vékonyra köszörült széle. Az éles kés és az éles ész is jól vág. Innen jön a kifejezés, hogy **Vág az esze valakinek!**

Ha valaminek éles a széle éle, jól lehet szeletet szelni véle, mondja Kolombán Sándor. A felhozott példa is éles kell legyen, ez a cél, különben nem hatékony. Összekötöm mindkét értelmezést. Ha a késnek éle van, jól vág, jól működik. Jó éllel jól lehet élni, de vigyázni kell, nehogy elvágjuk magunkat. És ha elvágjuk magunkat, máskor óvatosabban kezeljük a kést, megtanuljuk, hogyan kell vele bánni. A seb begyógyul, és megyünk tovább.

Ilyen az élet. Ha nem szorongunk, nem félünk, nem szomorkodunk, nem a rosszat látjuk a dolgokban, hanem bízunk, merünk, örülünk és nevetünk, akkor tudjuk az életet igazán élvezni! Nehéz, de lehet. Semmi sem lehetetlen! Édesapám és bátyám erre tanítottak. Életük igazi példa számomra.

Amikor valami nagyon terhel, amikor valami nagyon nyom, amikor félek, ezekre gondolok. Élni jó! Félni nem jó!

Fél... ez is milyen érdekes szó. Két egyenlő részre osztott tárgynak egyik fele. Az egy a két félből összeáll egész. Kolombán Sándor szerint a házasság a legjobb példa erre: **két fél életre szóló egysége.** Ha egy lépéssel tovább megyünk, akkor megértjük a **fél** szónak a második értelmezését is: szorongást érez, nyugtalan, mert úgy véli, baj érheti. Nem érzi egésznek önmagát, hiányzik a másik fele, védtelenség éri magát, ezért fél. Ha meglenne a másik fele, egy egész lenne - és nem félne. Így érthető. Megint elbűvöl a magyar nyelv. Aki fél, nem él! De aki nem fél, az igazán él! És élni olyan jó!

Gyönyörű magyar szavak: édesapa, testvér, élet... Szép az élet! Csak lássuk mindig a kis virágot az út szélén.

Eckhardt Mária: (*)

Liszt Ferenc és a magyar zene

(1811-Raiding / Doborján - 1886-Bayreuth)

A XIX. század legkiválóbb, páratlanul sikeres zongoraművésze, a minden újra nyitott zeneszerző és karmester bejárta egész Európát: otthon volt Bécsben, Párizsban, Genfben, Weimarban, Rómában és Budapesten. Ennek jegyében születtek Magyar Rapszódiai is, kora közkedvelt magyar dallamainak briliáns feldolgozásai.

Íme, egyik vallomása:

„Engedtessek meg nekem, hogy a magyar nyelvben való sajnálatos tudatlanságom ellenére születésemtől síromig szívemben és érzelmeimben megmaradjak MAGYARNAK, és ennek megfelelően odaadóan előmozdítani kívánom a magyar zenekultúra ügyét”

(Liszt Ferenc, 1873-ban) (**)

Igazi európaiként megérintette őt valamennyi ország kultúrája, amelyekben megfordult, a tanítványok pedig az egész világból sereglettek köréje. Liszt, a zenei romantika egyik legsokszínűbb, kísérletező mestere nagyszerű zongora- és orgonaművei, szimfonikus költeményei és szimfóniái mellett új szellemű egyházi muzsikájával, dalaival, kórusműveivel is méltán kiérdemli helyét általában a zene, de kiváltképpen a magyar zene halhatatlanjainak sorában.

(*) Igazgató, Liszt Ferenc emlékmúzeum és kutatóintézet

(**) „Man darf mir wohl gestatten, dass ungeachtet meiner beklagenswerten Unkenntnis der ungarischen Sprache, ich von Geburt bis zum Grabe, im Herzen und Sinne, MAGYAR vebleibe und demnach die Kultur der ungarischen Musik ernstlich zu fördern wünsche.”

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET

Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
☎4799-8437 / Iroda ☎4711-0144

ELNÖK: ZOMBORY ISTVÁN estebanzombory@gmail.com

Vezetőségi gyűlések a hó 1. és 3. szerdáján.
Választmány: Páros hónapok 3. szerdáján.

Titkárság: Bernáth Erzsébet (Pintyő)
Keddől - péntekig 18 - 21 óra. Szombat 15 - 20 óra.
hungariabuenosaires@gmail.com

Tartozásának összegét mailen is megérdeklődheti.

Az Egyesületi tagdíjak bankátutalással befizethetők:
Banco de la Provincia de Buenos Aires, Suc. 5080 OLIVOS
Beneficiario: Hungaria CUIT: 30-61506567-2
CBU: 01400380 01508002240916

Cuenta Corriente N°: 022409/1
Kérjük tisztázza mailcímünkre, kinek a tagdíját fizeti, hány hónapra, és szíveskedjék elküldeni a befizetési szelvény másolatát. E-mailen küldjük a hivatalos nyugta másolatát. Az eredeti átvehető az irodaórákban.

Ami az íróasztalon maradt:

Szabó Lőrinc:

Nyitnikék (részlet)

...

„Egyszerre mégis rezzen a táj: hármat füttyül egy kis madár.

Nyitni kék, füttyüli, nyitni kék, a telet bírni illenek!

Háromszor hármat lüktet a dala, vígan, szaporán, mint éles fuvola.

Bírni és bízni illenek!
Füttyül és elszáll a Nyitnikék.

Az a fuvolás a Nyitnikék!
Már kezd is újra az énekét:

Nyitni kék!
- füttyülök utána s nézek az eltűnő madárra.

kék füttyre mindig 'kvart' lefelé: nem sok, de örülni ez is elég.

Nyitni kék, füttyülöm, nyitni kék, hinni és bízni kellenék,

Nyitni kék, füttyüli, nyitni kék, szívnek és tavasznak nyílni kék!

mint az a fázó kis madár, aki sírja, de bírja, ami fáj,

Nyitni, de - nyitni, de - nyitni kék!
Füttyülöm én is énekét.

akinek tele rosszabb, mint az enyém, és aki mégis csupa remény...”

HUFIHAHAHA

- Miben hasonlít a hegyi pásztor és a sziklamászó?
Mindkettő marhára vigyáz a hegyen.
- Milyen volt Gábor Áron hálószobája?
Réz ágyú.
- Mi történik, ha a Mikulás karambolozik?
Szánja bánja.
- Hogy nevezik azt, amikor valakiért tűzbe teszed a kezéd?
Értesülés.
- Mi lesz a sárkányból, ha elrontja a gyomrát?
Tűzhányó.
- Mi a különbség a fizetés és az alagút között?
Az alagutat fűrjak, a fizetést faragják.
- Hogyan kezdődik a kannibál kupadöntő?
Csak kóstolgatják egymást a csapatok.
- *
- Na, milyen nős embernek lenni?
- Megfiatalodtam! Mintha újra 15 éves lennék!
- Hogy lehet az?
- A WC-ben cigarettázom, és titokban iszom.
-
- Anyu, olvashatok, amíg el nem alszom?
- Igen, de egy perccel sem tovább!

Korosodó hölgy a doktorhoz:

- Doktor úr, mennyibe kerülne ezeket a ráncokat eltüntetni az arcomról?
- Százezer forint.
- Olcsóbb megoldás nincs?
- De, a fátyol.

- A sok adósságom miatt hetek óta nem alszom!
- Miért nem szóltál, tudtam volna segíteni!
- Jaj de jó! Tudnál egy kis pénzt adni nekem?
- Azt nem, de van egy jó alatom.

A török rázza az ablakban a szőnyegét. Egy járókelő felnéz:

- Mi az, nem indul?

Férj a feleségének:

- Ezt nem bírom tovább! Bármit mondok, tizenöt éve folyton mindig kijavítasz.
- Tizennyolc, drágám, tizennyolc!

- Hány percig főzted a lágy tojást?
- Tizenkét percig.
- Mondtam, hogy csak három percig kell!
- Igen, de négyet tettem fel.

A gyerekek arról tanulnak a vasárnapi iskolában, hogyan teremtett Isten mindent, beleértve az embert is. Jancsít nagyon érdekli a történet, főként az a rész, amelyik arról szól, hogy Évát Ádám bordájából teremtette az Úr. Pár nappal később, egy délelőttön anyukája látja, hogy Jancsi még mindig az ágyban fekszik, látszólag betegen.

- Mi a baj, Jancsi?
- Hát... Fáj az oldalam... Azt hiszem, feleségem lesz.

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)
Club Hungaria - Pje. Juncal 4250, 1.em., Olivos
4799-8437 - **nyitva a hó 2. és 4. pénteken 19-21 óra**

A HKK február 8-tól kezdve újból ügyfelei rendelkezésére áll.

- 258 Németh László: A minőség forradalma I.-II.-III.
- 845 Nyirő József: Leánykérés a havason (válogatott elbeszélések)
- 1108 Wodehouse, P.G.: Kedélyes kastély
- 1276 Kruif, Paul de: Bacilusvadászok
- 1542 Kádár Lajos: Cigányok
- 1988 Móra Ferenc: A rab ember fiai. Mindenki Jánoskája. Dióbél királyfi
- 2251 Illyés Gyula: Hetvenhét magyar népmese
- 2829 Hawthorne, Nathaniel: A skarlát betű
- 2957 Adamson, Joy: Elza és kölykei
- 2994 Teleki Sándor: Emlékezései
- 3013 Maugham, W. Somerset: Örök szolgaság
- 3584 Cronin, A.J.: Három szerelem
- 3674 Palumbo, Nino: Az adótiszt
- 3944 Proust, Marcel: Az eltűnt idő nyomában
- 4044 Pricker, D.P.: Georges Clemenceau
- 4126 Howard, P.: A három testőr Afrikában

En castellano

- S- 89 Zilahy, Lajos: El desertor
- S-100 Madách, Imre: La tragedia del hombre
- S-108 Kurucz, Ladislao: Compositores húngaros: Liszt, Erkel, Goldmark, Kodály, Bartók, Dohnányi

DVD

- DVD- 1 Meseautó (Törzs, Perczel, Kabos)
- DVD-14 Kulcsár & haverok - Tényleg hülyének néznek minket?
- DVD-21 Ez történt Budapesten (Hajmássy, Muráti, Rajnay)